

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากสภาพปัญหาที่ผู้ศึกษาทำการกล่าวมาในบทที่ 1 ถึงบทที่ 4 ทำให้ทราบได้ว่า มาตรา 11 ของพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474¹ ได้บัญญัติให้สิทธิแก่ประชาชนผู้ที่สนใจเข้ามาประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า โดยกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการของการดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าไว้อย่างไม่เป็นธรรม (Injustice) ในเรื่องของอายุใบอนุญาตระยะเวลาในการขอจดทะเบียนใบอนุญาตการประกอบธุรกิจดังกล่าว อีกทั้งการที่ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้มีการขอออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่จะโอนให้สิทธิแก่ผู้อื่นที่จะดำเนินการประกอบธุรกิจต่อจากเจ้าของเดิม ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าใบอนุญาตดังกล่าวนั้น ไม่สามารถโอนได้ เพราะใบอนุญาตดังกล่าวเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว จะโอนให้ผู้อื่นไม่ได้จึงส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจที่เข้ามาขอใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าดังกล่าวนี้ ได้รับผลกระทบ (Affectation) จากการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการของกฎหมายที่ได้บัญญัติขึ้น

สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาถึง ความเป็นกฎหมายที่จะเข้ามาควบคุมดูแลในการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยต่อประชาชน (Public Order) และเกิดประโยชน์แก่ประชาชน ในความมีอยู่ซึ่งสิทธิและเสรีภาพ (Rights and Liberties) ซึ่งประชาชน ต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสำคัญ และยังศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่มุ่งจะ ควบคุมดูแลให้การประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474 โดยเน้นศึกษาถึงการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตผู้ที่มีอำนาจในการออกใบอนุญาต ตามมาตรา 11 ของพระราชบัญญัตินี้

¹ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2535. (2535, 4 ,มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 109 (ตอนที่ 16), หน้า 14.

การศึกษามาตรการบังคับทางกฎหมายในการควบคุมการขออนุญาต การขายทอดตลาดและค่าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้ควบคุมและกำกับดูแลในเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชนภายในประเทศและเป็นกฎหมายที่ตราขึ้น เพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพ (Fundamental Rights and Freedoms) ของประชาชน ในเรื่องของการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ซึ่งเป็น การกระทำทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐ² ในการออกใบอนุญาตในการควบคุม การขายทอดตลาดและค่าของเก่าในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามาตรการในการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า เพื่อเป็นการควบคุมการดำเนินธุรกิจดังกล่าวให้เป็นไปโดยสงบเรียบร้อยของประชาชน ทำให้เข้าใจและทราบถึงแนวคิดในการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า เพื่อป้องกันการเกิดการทุจริต (Corruption) หรือประพฤติกรรมชอบของเจ้าของกิจการ และกระทำการต่าง ๆ ที่เป็นไปในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Illegality) และสามารถนำมาวิเคราะห์ปรับใช้ เพื่อให้การควบคุมการกระทำของผู้ที่มาขออนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ให้มีรูปแบบที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติควบคุม การขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ พบว่า ยังมีปัญหาจากการที่กฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติใน มาตรา 11 ที่บัญญัติในเรื่อง อายุของใบอนุญาต และหลักเกณฑ์ในการโอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า ใบอนุญาตดังกล่าว เป็น ใบอนุญาตเฉพาะตัวจะโอนให้แก่อีกคนไม่ได้ หลักเกณฑ์หรือข้อกำหนดดังกล่าว ที่ได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ในการออกใบอนุญาตให้ประชาชนประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่า โดยมาตรา 11

² พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

๑๓๑

๑๓๑

เจ้าหน้าที่ หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทาง ปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบอบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

๑๓๑

๑๓๑

ที่กำหนดขึ้นมานั้นยังไม่เพียงพอในการที่จะสามารถเข้ามาควบคุมในการออกใบอนุญาต การขายทอดตลาดและค่าของเก่าได้เท่าที่ควร

5.1 บทสรุป

ในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตในการขายทอดตลาดและค่าของเก่านั้น ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ที่เป็นหลักในการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยมีแนวคิดและเจตนารมณ์ (Spirit) ให้บุคคลที่ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจดังกล่าวเพื่อเป็นการดำเนินกิจการที่ตนต้องการ ดังนั้น การใช้บังคับกฎหมายต้องเป็นไปโดยเคร่งครัด (Austere) เพื่อการควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า มิให้ใช้ไปในทางผิดกฎหมาย และเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยประชาชน อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 ยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องของหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดมีผลต่อผู้ขอใบอนุญาตการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า การออกคำสั่งทางปกครอง การกระทำทางปกครอง และการควบคุมตรวจสอบการกระทำทางปกครอง ในเรื่องของการโอนใบอนุญาตและระยะเวลาในการต่ออายุใบอนุญาตที่ใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุลง อันจะส่งผลไปถึงการดำเนินกิจการต่าง ๆ และการดำเนินธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่าของประชาชนในประเทศ และในเรื่องของความสงบเรียบร้อยของประชาชน

แต่เดิมนั้น การขายทอดตลาดและการค่าของเก่ายังไม่ได้รับความนิยมนัก ไม่เกิดความยุ่งยากมากมายอย่างเช่นในปัจจุบัน ต่อมาประชาชนสนใจเพิ่มมากขึ้น ในการที่จะดำเนินการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ปัจจุบันการขายทอดตลาดและการค่าของเก่านั้น มีความสำคัญมากขึ้น พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่ได้ตราขึ้นมาที่ประสงค์เพื่อให้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของผู้ประกอบกิจการธุรกิจการขายทอดตลาดหรือค่าของเก่านั้น ให้อยู่ในความดูแลและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ซึ่งมีอำนาจในการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งความสำคัญของการขายทอดตลาด (Sale by auction) คือ การที่ผู้ขายนำทรัพย์สินออกเสนอขายโดยให้ผู้ซื้อสู้ราคากัน การขายทอดตลาดนั้นเป็นการขายโดยวิธีการเปิดเผยซึ่งเป็นไปตามความชอบด้วยกฎหมายเป็นการขายโดยที่ใ้คนซื้อหลายคน แข่งขันประมูลราคากัน (Licitation) ถ้าผู้ใ้ให้ราคาสูงสุดผู้นั้น เป็นผู้ชนะในการประมูลสินค้า

ดังกล่าวในครั้งนั้น³ ส่วนความสำคัญของการค้าของเก่า คือ ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช่แล้ว และอย่างรวมไปถึงของโบราณด้วย โดยทรัพย์สินนั้นมีความหมายที่ให้ไว้ หมายถึง วัตถุที่มีรูปร่าง⁴ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ที่ได้รับอำนาจในการออกใบอนุญาตดังกล่าวจะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการดำเนินการประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่าได้มีการพัฒนา (Development) และแก้ไขเพิ่มเติมในบางส่วนและพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาหลายครั้ง

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ในเรื่องของหลักนิติรัฐ (Rechtsstaat) หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง และการควบคุมตรวจสอบการกระทำทางปกครองในประเทศและต่างประเทศที่มีหลักเกณฑ์วิธีการ ข้อกำหนดที่แตกต่างและใกล้เคียงกันในบางเรื่องกับของประเทศไทย ในต่างประเทศนั้น เช่น ประเทศญี่ปุ่น พิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมไม่สอดคล้องกับสภาพสังคม ในปัจจุบัน หลักการที่กำหนดในพระราชบัญญัติที่ได้ศึกษานี้ไม่เอื้อต่อความเป็นธรรม (Positive Discrimination) แก่ผู้ขออนุญาตในการขอประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ในประเด็นที่จะกล่าว ดังต่อไปนี้

ปัญหาที่หนึ่ง ในเรื่องการออกใบอนุญาตควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 มาตรา 11 ในส่วนแรก ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดว่า “ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้” ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อตรงในการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่าที่มาขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตดังกล่าว ซึ่งในกรณีที่ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวไม่สามารถโอนกันได้ หมายความว่าผู้ใดได้รับใบอนุญาตผู้นั้นจะต้องเป็นคนดำเนินการกิจการและรับผิดชอบตลอดไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ ซึ่งหากผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิต กิจการดังกล่าวที่ขออนุญาตไว้ต้องเลิกดำเนินการ เพราะฉะนั้น การเลิกดำเนินการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่าอาจส่งผลกระทบต่อลูกจ้างของกิจการได้ โดยจะโอนให้แก่ผู้อื่นมาดำเนินการแทนไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการโอนให้แก่ทายาท (Heir) หรือผู้จัดการมรดก

³ ไพทิจิต เอกจรรย์กร. (2545). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. หน้า 259.

⁴ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 137 ทรัพย์สิน หมายความว่า วัตถุมีรูปร่าง

(Administrator) ก็ตาม เนื่องจากใบอนุญาตเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว การบัญญัติให้ใบอนุญาตนั้น เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ได้รับใบอนุญาตก่อให้เกิดปัญหาต่อการดำเนินกิจการ และหากผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิตก็จะมีปัญหาในเรื่องของใบอนุญาตที่ต้องยกเลิกไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกิจการของผู้รับใบอนุญาตได้ จึงทำให้มีปัญหาตามมาในภายหลัง หลังจากที่ใบอนุญาตดังกล่าวนั้นถูกเพิกถอนไป

ปัญหาที่สอง ในเรื่องระยะเวลาของใบอนุญาตที่จะสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งปัญหาดังกล่าวในการออกใบอนุญาตการควบคุมการขายทอดและค้าของเก่า ที่ออกโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาต โดยหลักเกณฑ์ข้างต้นนั้น ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 มาตรา 11 ในส่วนที่สอง ซึ่งได้บัญญัติว่า “สมบูรณ์เพียงวันที่ 31 ธันวาคม ทุกปี” หมายความว่า ระยะเวลาของใบอนุญาตที่ออกในการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่านั้นจะสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม ในทุก ๆ ปี อธิบายได้ว่า ไม่ว่าผู้ประกอบการขายทอดตลาดและค้าของเก่าจะเข้ามาขออนุญาตแก่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้าของเก่าในวันใดก็ตาม ไม่ว่าจะในเดือนไหนของปีนั้น ใบอนุญาตดังกล่าวก็ย่อมหมดสิ้นระยะเวลา (Period of Time) ในการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่าตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้โดยจะหมดอายุลง ในวันที่ 31 ธันวาคมของปีนั้นเช่นกัน ปัญหาที่สองนี้เป็นเรื่องระยะเวลาของใบอนุญาตซึ่งจะเกิดปัญหาความยุ่งยาก และหากผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตไม่มาดำเนินการต่อใบอนุญาตใหม่ให้ถูกต้องตามระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ผู้ประกอบการขายทอดตลาดและค้าของเก่าที่ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวอาจจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายในเรื่องการประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่าโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ หรือหลังจากที่ระยะเวลาของใบอนุญาตนั้นหมดลงโดยจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 เห็นสมควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ต่อไปนี้เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขหลักเกณฑ์ที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการใช้บังคับกฎหมายนี้ คือ

1. แนวทางการแก้ไขปัญหากลับกับการกำหนดให้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการขายทอดตลาดและค้าของเก่าเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้

จากการวิเคราะห์แล้วเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการออกใบอนุญาตในการควบคุม การขายทอดตลาดและค่าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 11 ในส่วนของข้อกำหนดการโอนใบอนุญาต ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ใบอนุญาตดังกล่าวเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวจึงเสนอความเห็น ให้ยกเลิกข้อกำหนดดังกล่าว โดยเปลี่ยนจากใบอนุญาตจะโอนกันไม่ได้เป็นการเฉพาะตัว ให้เป็นสามารถโอนกันได้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนผู้ประกอบการ เพื่อให้กิจการดังกล่าว เกิดความคล่องตัว ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและให้มีความชัดเจน ทั้งในด้านเนื้อหา และหลักเกณฑ์เพื่อตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและเจ้าหน้าที่จะได้ปฏิบัติงานให้เป็นไป ตามเจตนารมณ์ (Spirit of Law) วัตถุประสงค์ของกฎหมายอย่างเป็นธรรม และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างโดยชอบด้วยกฎหมาย

จากการที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนั้นมีความคิดเห็นที่จะเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงปัญหา ของกฎหมายดังกล่าว คือ

ในกรณีที่ได้รับอนุญาตในการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ที่ออกโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า นั้น ถึงแก่ความตาย ผู้จัดการมรดก ผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมที่มีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจ ต่อจากเดิมให้ผู้จัดการมรดก ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรมที่มีคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เพื่อขอรับโอน ใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด นับแต่วันที่ผู้ถือใบอนุญาตเดิมเสียชีวิต และหากไม่ยื่นคำขอ ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ก็ให้ถือว่าใบอนุญาตที่จะเข้ามาขอรับโอนใบอนุญาตนั้น เป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่มีผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรมมีหลายคน ให้ผู้รับพินัยกรรม หรือ ทายาทโดยธรรมด้วยกันตกลงตั้งผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมคนหนึ่ง เข้ามาเป็นตัวแทน (Agent) ซึ่งมีคุณสมบัติ และหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นผู้ยื่นคำขอ

ถ้าหากการยื่นคำขอ ขอน โอน ใบอนุญาตควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ตามที่ได้กำหนดไว้ และคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดถูกต้อง และไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาต อนุญาตให้รับโอนการยื่นขอโอนใบอนุญาต การขายทอดตลาดและค่าของเก่า แก่ผู้ยื่นคำขอและให้ดำเนินกิจการการขายทอดตลาด และค่าของเก่าต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุตามที่กฎหมายกำหนดไว้

เหตุผลในการเสนอแนะการแก้ไขดังกล่าว เพราะแต่เดิมกฎหมายได้บัญญัติ ให้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ ต้องขออนุญาตใหม่ โดยทำให้เกิดความเดือดร้อน

แก่ประชาชน และเพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมายและให้โอกาสให้ผู้จัดการมรดก ผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมรับโอนใบอนุญาตและดำเนินการต่อไป จนกว่าใบอนุญาตดังกล่าวจะหมดอายุ เนื่องจากธุรกิจดังกล่าวนั้นบางธุรกิจที่มีการค้าไม่ว่าจะเป็น ธุรกิจขนาดใหญ่ หรือธุรกิจขนาดเล็ก ไม่ว่าธุรกิจนั้นจะมีการติดต่อการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) หรือในประเทศก็ตาม ซึ่งธุรกิจบางประเภทมีมูลค่ามากมายมหาศาล ซึ่งเป็นธุรกิจที่ต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง มิเช่นนั้น จะเกิดความเสียหายในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายจ้าง (Employer) หรือไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อลูกจ้าง (Employee) ถ้าหากธุรกิจดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้จน ทำให้ลูกจ้าง ถูกนายจ้างเลิกจ้าง และเกิดปัญหาการว่างงานจนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา จึงได้ขอเสนอให้มีการอนุญาตให้สามารถโอนใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่าให้แก่บุคคลอื่นตามที่ได้กำหนดไว้ จะเป็นผลทำให้ธุรกิจดังกล่าวได้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาค่ากำหนดให้อายุของใบอนุญาตในการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่าเป็นแบบเดียวกัน และกำหนดวันสิ้นอายุเท่ากัน

จากการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวพบว่า ปัญหาในเรื่องการกำหนดอายุของใบอนุญาตและการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 มาตรา 11 ในส่วนของการกำหนดวันสิ้นอายุของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งแนวทางการแก้ไข เห็นควรเพิ่มระยะเวลาในช่วงเวลาของใบอนุญาต ซึ่งควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน มิใช่ให้ผู้มาต่อใบอนุญาตดังกล่าววันใดก็ได้ให้หมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคมนั้นเหมือนกัน จะเห็นได้ว่าในเรื่องระยะเวลาของใบอนุญาตจะเกิดปัญหาในเรื่องความยุ่งยาก และหากผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตแล้วไม่มาดำเนินการต่อใบอนุญาตใหม่ให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ ผู้ประกอบการดังกล่าวอาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายเรื่องการประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องของระยะเวลา โดยให้เพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อน (Grievance) แก่ประชาชน และเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยต่อประชาชนที่มาดำเนินการขอใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า

จากการที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนั้น จึงมีความเห็นที่จะเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงปัญหาของกฎหมายดังกล่าว คือ

ระยะเวลาของใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ให้มีการขยายระยะเวลาเพิ่มมากขึ้น โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาตดังกล่าว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่าเป็นรายปี

ในส่วนของการร้องขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำร้องขอต่อใบอนุญาตการขายทอดตลาด และค่าของเก่า ก่อนวันสิ้นอายุหรือก่อนครบกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้น อยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า จนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น หรือคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

เหตุผลในการเสนอแนะการแก้ไขดังกล่าว เพราะว่า วัตถุประสงค์ คือ แต่เดิมใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า กฎหมายกำหนดให้ใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่า มีอายุเพียงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี โดยปรับปรุงให้ขยายระยะเวลาของอายุใบอนุญาตออกไป เพื่อลดภาระที่จะต้องมาขอต่ออายุใบอนุญาตทุกปี และลดจำนวนผู้ที่เข้ามายื่นคำร้องขอต่อใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค่าของเก่าเป็นจำนวนมาก แต่การที่จะขยายระยะเวลาของอายุใบอนุญาตนั้น ต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมเป็นรายปี เพื่อความเป็นธรรมต่อประชาชนที่ประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่านี้ ในกรณีเช่น ใบอนุญาต 2 ปี แต่อาจทำการค้าเพียงแค่ 1 ปีโดยแจ้งยกเลิกต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และจะได้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมจากเดิม จากการเสนอแนวทางการแก้ไขดังกล่าวในเบื้องต้นนั้น จะเห็นได้ว่านับแต่เดิมพระราชบัญญัตินี้มิได้มีการปรับปรุง (Improve) แก้ไขให้มีการพัฒนามากขึ้นกว่าเดิมเท่าที่จะสามารถเข้ามาแก้ปัญหาได้ ในส่วนของระยะเวลานั้นแต่เดิมพระราชบัญญัตินี้มิได้มีการแก้ไขเพราะว่าการขายทอดตลาดและการค้าของเก่าในประเทศไทย ยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับและได้รับความนิยมนิยม (Appreciation) เท่ากับในปัจจุบันประชาชนที่สนใจในการประกอบธุรกิจนี้ก็มีเพียงจำนวนน้อย การดำเนินการ การติดต่อ หรือการประสานงานเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐก็มีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น จึงพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ที่ส่งผลกระทบต่อในปัจจุบันเพราะประชาชนให้ความสนใจที่จะประกอบธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่ามากขึ้น ทำให้การควบคุมดูแล และการดำเนินการในเรื่องของการออกใบอนุญาตเกิดปัญหา ไม่ว่าจะเป็น การล่าช้าในขั้นตอนการดำเนินงาน หรือจำนวนของผู้ขอใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จึงเห็นควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้เสนอความคิดเห็น (Attitude) ไปในเบื้องต้น เพื่อเป็นการเพิ่มระยะเวลาให้ขยายออกไปในอีกช่วงเวลาหนึ่งแต่ให้อยู่ในเงื่อนไขและข้อกำหนดตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่าที่จะมีการแก้ไขต่อไป

พิจารณาแล้วเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 11 ดังนี้

จากเดิม

มาตรา 11 ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 11 ใบอนุญาตให้ขายทอดตลาดและค่าของเก่าให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต โดยให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปี และการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำร้องขอต่อใบอนุญาตก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาตสามสิบวัน

มาตรา 12 ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตถึงแก่ความตายและผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรมมีความประสงค์จะดำเนินการธุรกิจต่อไปให้ผู้จัดการมรดก ผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมที่มีคุณสมบัติและไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ขอรับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่มีผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมหลายคนให้ผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมด้วยกันตกลงตั้งผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรมคนหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนเป็นผู้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

หากมีการแก้ไข ปรับปรุง และเพิ่มเติมตามที่ได้มีการศึกษาในข้างต้นนั้น จะส่งผลดีต่อผู้ประกอบการธุรกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่าในการที่จะมาขอออกใบอนุญาตควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า เพื่อประโยชน์ (General Interest) แก่ประชาชนที่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และลดภาระ (Relieve) แก่เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตในส่วนของการเข้ามายื่นคำร้องขอออกใบอนุญาตต่าง ๆ อีกด้วย